turism

VACANȚĂ LA CABANA PLAIUL FOII

Ca și celelalte masive din Carpați, Piatra Craiului este străbătută de o rețea de marcaje turistice ce conduc drumeții prin cele mai frumoase locuri fără un efort exagerat.

În plin sezon de vară, numeroși îndrăgostiți de natură își petrec concediul la cabana Plaiul Foii unde, aproape zilnic, sosește micuțul tren forestier ce pleacă din Zărnești la primele ore ale dimineții. Deși drumul măsoară numai 13 km, el face uneori 3—4 ore, locomotiva trăgînd „o fugă" și prin alte locuri unde-și duce vagoanele la încărcat.

După o noapte de odihnă, petrecută la cabană, pornim la drum încurajați de zorii unei zile senine. Pe potecuța cu iarba stropită de rouă coborîm pe lîngă linia trenului forestier (pînă în dreptul kilometrului 12) și apoi o părăsim, trecînd apa Birsei pe pod, pentru a continua drumul în susul unui afluent numit Valea lui Rîie.

Pe sub tufele de aluni, pe o potecă distrusă în parte de lemnele trase din pădure, vedem marcajul cu triunghi galben, călăuza noastră spre frumoasa poiană din Padina Popii, înmiresmată de florile crescute prin finețele ce o acoperă. În față, abruptul Pietrei Craiului își arată mulțimea de muchii și turnuri mîngîiate de cingătoarea transparentă a unei ceți ce se ridică leneș din văgăuni. Cîțiva stîlpi de marcaj, dispuși către stînga, ne vestesc că trebuie să mergem în această direcție, ei jalonînd drumul către pădurea din față, prin care și-a croit malurile Valea Urșilor.

Pe pantele noroioase ale văii, ori prin tăietura de pădure, călăuza noastră, semnul cu triunghi galben, ne scoate la liman în Poiana Curmătura Prăpăstiilor, umanizată de refugiul Diana.

Înviorați de splendida lumină și de măreția celor trei turnuri ale Dianei, ridicată deasprelor prăvălișuri de piatră albă, ridicate în dreapta, de unde ne apare, în salturi pline de eleganță, un ciopor de capre negre, surprinse de apariția noastră atît de matinală.

supra pădurii, ne continuăm urcușul prin zmeuret și molidiș, avînd acum drept călăuză semnul cu bandă albastră, virstat pe pietre sau copaci de-a lungul traseului numit Brîna Caprelor.

În liniștea netulburată a muntelui, înaintăm pe la poala măgurile Branului ori prin Țara Bîrsei — ne apar orașe și sate, unele cu casele grupate, altele risipite prin rariști, ori aninate pe cîte o coastă de deal. De la distanță, imaginea lor ireală ne poartă cu gîndurile către poveștile din copilărie, cu pitici năzdrăvani.

Încîntați de cele văzute, ne întoarcem privirea și spre cabana Plaiul Foii, pe care o vedem pierdută într-o poiană pe valea Bîrsei, înconjurată de munți împăduriți cu nume cunoscute nouă: Tămașul, Gruiul Lung, Țagla, Cocoriciu, Făgărașul, Păpușa și cîți alții. Culmile lor tălăzuiesc zarea în zeci de planuri, iar ochii noștri se desfată cercetîndu-i îndelung.

Cu această imagine în față, începem coborîrea spre cabană, pe același drum. Ajungem obosiți, dar mulțumiți de priveliștile pline de farmec pe care ni le-a oferit acest colț de țară.

Nu sînt speriate. Ne privesc îndelung, cercetîndu-ne mișcările și pornesc numai după ce țapul ne fluieră de cîteva ori. Ne-au însoțit chiar pînă în Padina Închisă, unde s-au oprit să pască pe o pajiște însorită, aflată în fața acelui spectaculos perete care, prin numeroasele canale ce-i brăzdează pieptul pe verticală, a inspirat denumirea de „Marea Orgă". Impresionați de tabloul inedit oferit de natură, zăbovim îndelung, odihnind pe o muchie, scrutînd hățurile de sub noi, admirînd lumea de piatră ridicată deasupra, așteptînd să vină de undeva primele acorduri ale unei simfonii a odihnei, compusă pe măsura sălbăticiei și a măreției locurilor.

Ne despărțim cu greu de locurile ce ne-au stîrnit sentimente atît de puternice. Un urcuș greu prin șurloaie de grohotiș sfîrșește în fața izvorului „La Găvan". El își adună apa într-o covată naturală, aflată în marginea potecii, dăruindu-ne-o nouă, celor însetați, ajutîndu-ne să ne înviorăm, pentru a ajunge pe linia crestei principale.

De la izvor, urcușul pînă în șaua Padinei Închise, aflată pe Creasta Nordică a Pietrei Craiului, ne cere încă 15 minute de efort. Pe culme, ca la o mișcare de baghetă, decorul își schimbă înfățișarea. De aici privirea cuprinde o vastă înlănțuire de creste masive. La dreapta, ca un străjer înaintat, stă Leaota, de la care spre stînga urmează crupa Bucegilor, Piatra Mare și Gîrbova. Mai aproape de noi, își ridică crestetul Postăvarul, acoperit de negrul pădurilor de molid, iar la stînga lui, peste Țara Bîrsei, vedem înălțată solitar Măgura Codlei. Între acești coloși și noi — răspîndite pe

paginile acestei lucrări? Secretul îi aparține! Meritul principal al acestui statistician constă însă în munca de culegere și de sistematizare a acestor date, în pasiunea pe care o depune în această direcție, notînd și reținînd totul cu conștiinciozitatea și răbdarea unui profesionist.

„Turneele olimpice de fotbal" *este o lucrare care se citește și se... recitește, un documentar de fotbal dintre cele mai utile.*

J. BERARIU

* Editura C.N.E.F.S., prețul 3,50 lei.

DUBLĂ VICTORIE PENTRU DINAMO-BRAȘOV ÎN C.N. DE ALPINISM — FEMININE ȘI DE TINERET

În primele zile ale acestei luni, masivul Bucegi a găzduit întrecerile finale ale campionatelor naționale de alpinism deschise echipelor de tineret și celor feminine. Pe traseele din pereții Văii Albe, Coștilei și Văii Gălbenelelor s-au întrecut cu acest prilej 12 echipe de tineret și 4 echipe feminine. La capătul celor trei zile de întreceri au fost consemnate următoarele rezultate:

Campionatul național de tineret: 1. Dinamo Brașov (Gh. Comșa, Fl. Băncilă, I. Mețente, Petre Silaghi, Andrei Barla); 2. Celuloza—Zărnești; 3. Armata Brașov.

Campionatul național feminin: 1. Dinamo Brașov (Viorica Ghioarcă, Rodica Marcu, Hermina Schadt); 2. I.P.G.G.—București; 3. Institutul Politehnic—Brașov.

V. ZBARCEA — coresp.

FINALA CAMPIONATULUI NAȚIONAL AL JUNIORILOR

BRAȘOV, 6 (prin telefon). Primul tur al finalei campionatului național de juniori a continuat, marți și miercuri, cu numeroase partide atractive și dîrz disputate. Iată și o parte din rezultatele înregistrate: **simplu băieți, cat. 15—16 ani:** V. Curduman — C. Barbu 6—4, 3—6, 6—4; I. Rusen — L. Virgolici 6—3, 6—0; D. Mîrza — C-tin. Chinan 6—2, 6—4; Al. Bădin — V. Spiță 6—0, 6—1; V. Silaghi — M. Tîrnoveanu 6—1, 6—0; **cat. 17—18 ani:** A. Dragomir — Gh. Mulfai 6—4, 6—0; M. Crișan — R. Giurgiu 3—6, 6—2, 6—0; R. Bădin — Fl. Mănea 6—1, 6—2; D. Petrescu — C. Huțanu 6—3, 4—6, 6—0; R. Popescu — Ioan Liviu 5—7, 6—2, 6—2; Dan Victor — A. Hirsch 6—4, 1—6, 6—3; **simplu fete, cat. 15—16 ani:** El. Uscă — M. Migea 6—0, 6—0; R. Elk — M. Fazekaș 6—4, 6—2; Cr. Bădin — M. Dimitriu 3—6, 6—1, 6—4; A. Enciu — M. Comănescu 6—4, 6—4; **cat. 17—18 ani:** F. Bucur — M. Lovasz 6—1, 6—0; Z. Tudose — R. Precup 6—3, 6—2; P. Georgescu — El. Cotuna 6—4, 6—4 1; M. Denov — M. Dimitriu 3—6, 7—5, 6—1.

Au început și primele partide din turul II la juniorii mici: R. Filimon — I. Ovici 6—4, 6—4; Gh. Șoșoi — D. Mîrza 8—6, 6—0; Fl. Manea — C. Ionescu 6—4, 6—3; I. Rusen — V. Curduman 6—1, 6—2.

C. GRUIA — coresp. principal

A X-a EDIȚIE A „CUPEI ECRANUL" UN CONCURS DE ORIENTARE CU START BINE POPULAT

Cea de a X-a ediție a „Cupei Ecranul" la orientare turistică a reunit, pe Valea Rîșnoavei, în apropiere de Predeal, 194 de sportivi din 19 localități de pe tot cuprinsul țării. De remarcat că proba feminină s-a bucurat de o participare neobișnuit de mare (61 concurente) și a prilejuit afirmarea unui tînăr talent, Rodica Desa, care se află abia în primul an de activitate competițională. Ea a realizat un timp foarte bun (aproape la jumătatea celui ce le-a fost acordat concurentelor) și a întrecut cu aproape trei minute pe următoarea clasată, Piroșca Szabo.

Proba de seniori A (pînă la 35 de ani) a fost dominată de brașovenii R. și K. Schuller, în timp ce proba seniorilor B (peste 35 de ani) a fost cîștigată detașat de timișoreanul V. Petitjean.

Consiliul municipal al sindicatelor-București, care a sprijinit organizarea „Cupei Ecranul", a premiat pe primii clasați, aceștia fiind următorii:

Proba feminină: (distanța 6725 m; diferența de nivel — 400 m; timp acordat: 215 min.): 1. Rodica Desa (Dumbrava-Sibiu) 110:52; 2. Piroșca Szabo (Metalul Roșu-Cluj) 113:20; 3. Georgeta Liță (Voința-București) 114:05.

Seniori A: (distanța: 11 850 m; diferența de nivel: 530 m; timp acordat: 350 min.): 1. R. Schuller (Rulmentul-Brașov) 117:50; 2. K. Schuller (Rulmentul-Brașov) 119:15; 3. D. Istvan (I.P.G.G. — București) 123:05.

Seniori B: (distanța: 7 400 m; diferența de nivel: 450 m; timp acordat: 235 min.): 1. V. Petitjean (Voința-Timișoara) 92:45; 2. M. Albotă (Sănătatea-București) 125:07; 3. Al. Marton (Arta-Cluj) 158:43.

D. DUMITRESCU, coresp.

CEI DOI MARI

Convorbiri cu domnul Gore

Cu toate că cea mai mare parte a convorbirilor mele cu dl. G. a pornit de la fotbal (pentru a ajunge în afara acestuia) simpatiile sportive ale prietenului meu sînt oferite, de mult, nu jocului cu balonul rotund, ci atletismului și tenisului. Ciudat însă: despre activitățile menționate în fraza precedentă, dl. G. se lasă chestionat destul de greu.

— Iubesc atît de adînc tenisul și atletismul — mărturisea o dată dl. G. — încît vorbesc foarte cu zgîrcenie despre ele. Aici se aplică probabil legea cuprinsă în faimosul „Cod al amorului din secolul doisprezece" și menționat de Stendhal într-a sa „Despre dragoste": „Cine nu știe să tăinuiască, nu știe să iubească".

...Bineînțeles însă că dl. G., ca orice îndrăgostit, cunoaște din cînd în cînd nevoia confesiunii, acordată sub pecetea tainei celui-mai-bun prieten.

— Nu știu dacă ne dăm seama pe de-a-ntregul, spune dl. G., dar calificarea lui Țiriac și Năstase în finala interzonală a „Cupei Davis" reprezintă unul din marile momente din istoria sportului românesc. Mai întîi, pentru că „Salatiera de argint" este o competiție super dificilă, de tip aristocratic, unde au reușit pînă acum să se impună doar surprinzător de puține țări. A ajunge acolo unde se află acum echipa română este ca și cum ai pătrunde într-un palat Buchingham al rachetelor. Țiriac și Năstase sînt primii lorzi ai tenisului românesc. Pe urmă, pentru că accesul la finală nu poate fi doar rezultatul unei „zile bune" (ca o săritură fericită la Olimpiadă, după care performerul, nemaiîntîlnindu-se cu „inspirația" unică, se întoarce în mediocritate), ci fructul constanței, rezistenței și valorii statornice manifestate de-a lungul tururilor de calificare. Adevărată traversare a deșertului, aceste tururi provoacă an de an memorabile prăbușiri pe zgura arsă de soare a courts-urilor, înghițind numai voințele aspre să răzbească pînă la oaza finalelor.

Nu știu ce se va întîmpla de aici înainte. Poate vom învinge și la Wimbledon. Poate că nu vom trece de jucătorii englezi (pentru că Stillwell, prima rachetă a insularilor, e-n formă mare; pentru că Wimbledonul e-acoperit cu gazon și nu cu zgura familiară „celor doi mari" de la București; și pentru că oricît de tăcuți ar fi cei 15 000 de spectatori englezi, răsuflarea lor e-asurzitoare). Dar orice s-ar întîmpla între 14—16 august, cronicile vor nota că în vara anului 1969 tenisul românesc a trecut din preistorie în istorie.

...Și probabil că peste ani, venind la „Progresul" pentru „Cupa Davis", să suspinăm nostalgic în amintirea lui Țiriac și Năstase așa cum astăzi francezii, întristați de mediocritatea noilor generații, gem interior la gîndul lui 1930, cînd „mușchetarii" dictau legea pe terenurile de tenis ale Europei: unde ești Borotra? Unde ești Lacoste?

p. conf. Al. MIRODAN

TELEcronica

PLANETA STUTTGART

Cu ochiul meu personal, n-am văzut niciodată o transmisie TV ca aceea a meciului atletic Europa—America. Nu pot face comparații, însă în absolut și superlativ, adică în necunoscut. Fantastică transmisie, superbă. Fiindcă n-am scăpat această capodoperă, fiindcă, din cîte am înțeles, redacția sportivă s-a zbătut ca să ajungem pe această planetă, felicitări cu carul. Dar a luat cineva notițe? S-a conspectat transmisia? S-a băgat bine la cap cum se filmează un meci de atletism? Știm să privim, ne place să privim — dar știm să și înțelegem? Asta-i întotdeauna greu.

Există în fiecare din noi un Mitică tare simpatic care, atunci cînd e vorba de înțelegere, atunci cînd trebuie să trecem de la ochi, la gînd, vine cu bancuri, amendamente și bagatelizări ale problemei, din plăcerea pură de a mai rămîne o clipă deștept, întîrziind trecerea dificilă și incomodă la inteligență. Un asemenea Mitică, ascuns chiar în ochiul meu, îmi spune: „Ce vrei, dom'le, n-ai văzut cîte camere de luat vederi erau diseminate pe tot terenul? Aveau ochi peste tot! Dă-mi și mie o sută de camere și mersi!" Mersi și eu, dar nu e așa. O dăm pe tehnică, ori de cîte ori nu vrem să ne batem capul. Ucidem gînduri, avînd alibiul unei „tehnici necunoscute", greu accesibile. Deși tehnica nu pentru asta e iubită. La Stuttgart erau nu știu cîte camere de luat vederi, dar mai era un ochi, o mînă, un cap. Regizorul. Fără el, geaba cameră, geaba tehnică, geaba Europă, geaba America.

Omul acesta cîntă la pian, adică era un artist, adică avea talent, simț al măsurii și expresivitate. El ne aducea în prim plan tema Dionisi, în gros plan tema Westermann, apoi lăsa să curgă melodia Liquori ca să revină cu două accente tari la Dionisi. Fiecare chip de om ți spunea un cîntec. Nu știa ce-i plictisul, ce-i timpul mort: 100 metri garduri era luat din față, dintr-un unghi care-ți aducea cursa direct în ochi, ca după aceea s-o detalieze din profil, rar, pentru a te introduce într-un stil. Noțiunile artistice — stil, ritm, expresie, montaj — erau foarte pregnante. Transmisia depășea informația, „jurnalul", poza era frumoasă, pur și simplu frumoasă, transfigurată de talent, de har.

V-ați întrebat vreodată cîte transmisii sportive „au talent", cîți regizori sportivi au har de regizori-artiști, în sfîrșit cîți regizori telesport au forța de expresie în montaj și nu numai două camere, defecțiuni tehnice și o sută de mii de explicații la defecțiuni și erori? Sîntem încă la faza în care tragem mai mult cu urechea la comentariul vorbit decît cu ochiul la imagine. N-am depășit radiofonia în televiziune. Vorbele ne sînt mai dragi decît ceea ce mișcă pe micul ecran. Am auzit 59 de discuții pro și contra Topescu, alaltăieri am avut obiecții aprige la adresa lui, mîine îl vom ridica în slăvi, realizăm ușor unanimitatea în privința altor colegi de-ai lui care, nevinovați, nu dau naștere la nici o controversă, dar ați putea să-mi spuneți cine a fost regizorul care a transmis vineri tenisul? Nu știți, nici nu vreți să știți, eu știu, dar nu mai am chef să mă întind la vorbă...

BELPHEGOR

P.S. De la trimisul special al ziarului Sportul, am aflat că la Stuttgart au fost doar 5 camere.

RECENZII

UN VALOROS DOCUMENTAR

TURNEELE OLIMPICE DE FOTBAL *)

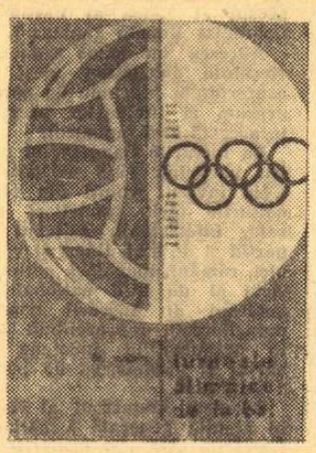

Statisticianul Frederic Moises, *din Rupea, a ajuns un nume cunoscut și apreciat de către iubitorii fotbalului din țara noastră, datorită datelor documentare pe care le posedă în acest sport atît de popular. Din cînd în cînd, în limita spațiului de care dispuneau, publicațiile și rubricile sportive au oferit iubitorilor de fotbal cîte ceva din sacul fără fund de cunoștințe pe care le posedă în acest domeniu pasionatul și migălosul colecționar de date statistice, din Rupea. Dar era evident că resursele documentare ale lui Frederic Moises, rodul a mii de ore de muncă temeinică și sistematică, sînt mult mai mari, ele putînd fi prezentate în cadrul unor lucrări speciale.*

Un prim pas în această direcție s-a făcut. Editura C.N.E.F.S a pus la dispoziția cititorilor un volum de aproape 300 de pagini, „Turneele olimpice de fotbal", *în care Frederic Moises își expune prețioasa sa documentare în legătură cu aceste importante întreceri fotbalistice. Datele sînt atît de numeroase, atît de precise și de complete, încît ele nu numai că satisfac curiozitatea amatorilor de fotbal, care află sau își reamintesc de evenimente petrecute cu ani în urmă, dar constituie un valoros documentar, accesibil în orice moment celor care vor să facă apel la date din trecutul turneelor olimpice de fotbal, printre aceștia numărîndu-ne, de ce n-am recunoaște, și noi, gazetarii.*

De unde și cum și-a strîns Frederic Moises noianul de cifre, date, relații și informații pe care le întîlnim parcurgînd

* Editura C.N.E.F.S., prețul 8,50 lei.

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE VITEZĂ PE ȘOSEA

REZULTATELE ETAPEI A III-a

ORADEA (prin telefon) Campionatul republican de viteză pe șosea a continuat la Oradea cu desfășurarea etapei a treia. Întrecerile au avut loc pe o căldură sufocantă. Iată rezultatele:

Motorete „Carpați": 1. Tr. Macarie (Metalul Buc.) 2. I. Petrușan (Metrom Brașov), 3. G. Felkelstein (C.S.M. Reșița); **125 cmc;** 1. M. Pop (Steaua), 2. T. Popa (Metalul Buc.), 3. M. Rădulescu (Rapid Pitești), **175 cmc:** 1. I. Pop (I.R.A. Tg. Mureș), 2. P. Pascotă (Progresul Timișoara), 3. I. Lăzărescu (Vagonul Arad). Favoritul cursei, Traian Macarie avînd o defecțiune de motor n-a reușit să obțină nici un punct; **250 cmc:** 1. W. Hirschvogel (C.S.M. Reșița), 2. I. Lăzărescu (Vagonul Arad), 3. M. Termentu (Poiana Cîmpina); **350 cmc:** 1. V. Szabo (Steaua), 2. Fl. Bejan (C.S.M. Reșița), 3. I. Pop (I.R.A. Satu Mare); **500 cmc:** 1. Gh. Ion (Steaua), 2. V. Szabo (Steaua); **ataș:** 1. M. Dănescu—C. Totoiescu (Steaua), 2. R. Zănescu—M. Rădulescu (Rapid Pitești), 3. St. Csorbaș—I. Csorbaș (I.R.A. Tg. Mureș).

I. BOITOS
AL. JILAU — coresp.

ÎNTREPRINDEREA POLIGRAFICĂ „INFORMAȚIA"

DIN BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU Nr. 23—25

Primește candidați — băieți — pînă la 18 ani împliniți în anul 1969, absolvenți ai școlii generale de 7—8 ani pentru calificare prin „ucenicie în producție" în meseriile specifice poligrafiei.

— Durata de școlarizare 2—3 ani.

Se primesc candidați din Capitală, comunele subordonate și din toate județele, cu posibilități de a face naveta sau găzduire în Capitală.

— Concursul de admitere constă în probe scrise și orale din materiile claselor V—VIII-a la limba română și matematică.
— Candidații se vor prezenta la concurs pînă la data de 31 august 1969 la I. P. „Informația" din București, str. Brezoianu 23—25, avînd asupra lor:

— Buletinul de identitate
— Certificat de naștere în original și copie
— Certificat de absolvire (original)
— Fișa copilului de la 0—15 ani, sau certificat medical eliberat de circumscripția medico-sanitară la care candidatul este luat în evidență.
— Buletinul de analiza sîngelui efectuată după 1 august
— Rezultatul radiologic-pulmonar efectuat după 1 iulie a.c.

— Ucenicii beneficiază de salarii lunare, vacanțe școlare, precum și de diploma de absolvire echivalentă cu cea obținută prin școala profesională.

— Ucenicii admiși la concurs fac instruirea practică în cadrul întreprinderii, iar pregătirea teoretică la grupul școlar poligrafic „D. Marinescu" cu scoaterea din producție.
— Concursul va avea loc între 1—10 septembrie 1969.

Relații suplimentare se pot lua la telefon 15 56 20, Biroul personal.

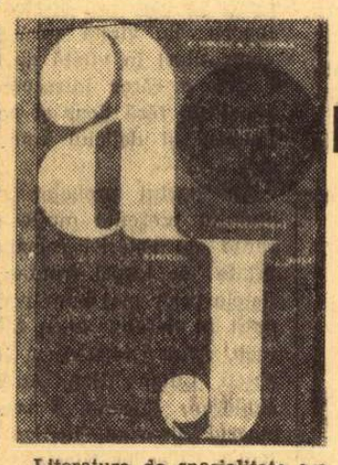

ÎNCĂ O PIATRĂ LA EDIFICIUL VOLEIULUI *)

Literatura de specialitate s-a îmbogățit de curînd cu o nouă lucrare a profesorilor **Victor Surugiu** și **Nicolae Tărchilă.** Este vorba de „Volei, antrenament, exerciții, jocuri", care apare revăzută și adăugită.

Autorii, cadre cu experiență în învățămînt și în sportul de performanță, au pus la dispoziția profesorilor și a antrenorilor un material care se poate utiliza în instruirea jucătorilor de volei.

În prima parte, cea care se referă la tehnică, sînt expuse exerciții simple, care au aplicativitate la începători. Prin folosirea lor se poate asigura o bază corectă a execuției principalelor procedee ale jocului.

În capitolul nou introdus, cel care se referă la tactică, se fac recomandări atît pentru tactica individuală, cît și pentru cea colectivă. Indicațiile prezentate sînt utile și practica ne confirmă că, prin valorificarea lor în joc, se obțin rezultate pozitive.

Din dorința de a avea o sistematizare unică, autorii au prevăzut, la fiecare element și chiar procedeu, o analiză teoretică urmată de o serie de exerciții. La capitolul care se referă la tactica individuală socotim că exercițiile nu-și găsesc locul aici, ci trebuiau incluse în prima parte (cea care se referă la tehnică). Motivăm aceasta prin faptul că execuția tehnică nu trebuie să fie izolată de scopul său tactic.

Jocurile pregătitoare, cu efectiv redus, care în practică se folosesc fără un scop bine definit, capătă, prin modul cum sînt prezentate, o altă valorificare în instruirea jucătorilor. Se fac recomandări tactice utile, se rezolvă aspecte legate atît de tactica individuală, cît și de cea colectivă, se creează condiții analoge jocului.

Cartea apărută reflectă preocupările metodice ale autorilor și dorim ca acest început să fie continuat cu alte lucrări în care să se refere și la probleme specifice categoriilor superioare de jucători, domeniu de activitate mai puțin abordat.

conf. univ. Nicolae MURAFA

* „Volei — antrenament, exerciții, jocuri" (Ediția a II-a revăzută și adăugită). Editura C.N.E.F.S., 1968.

O NOUĂ PREMIERĂ LA CINEMATOGRAFUL PATRIA DIN CAPITALĂ

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI LA FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL FILMULUI - MOSCOVA 1969
(concursul pentru copii și tineret)
TINERETE fără BĂTRÎNEȚE
FANTEZIE CINEMATOGRAFICĂ DUPĂ PETRE ISPIRESCU
scenariul și regia
ELISABETA BOSTAN
cu
CARMEN STĂNESCU, EMANOIL PETRUȚ,
ANA SZELEȘ, MIRCEA BREAZU,
NICOLAE SECĂREANU, ION TUGEARU,
MIHAI PĂLĂDESCU, NICOLAE BRANCOMIR
muzica: TEMISTOCLE POPA